

SIR GAWAIN VE YEŞİL ŞÖVALYE

KÂZIM TAŞKENT KLASİK YAPITLAR DİZİSİ

SIR GAWAIN
VE
YEŞİL ŞÖVALYE

Çeviren
Nazmi Ağıl

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 4836
Kâzım Taşkent
Klasik Yapıtlar Dizisi - 96

Sir Gawain ve Yeşil Şövalye
Özgün adı: Sir Gawain and the Green Knight
Çeviren: Nazmi Ağıl

Kitap editörü: Dürrin Tunç
Düzeltili: Filiz Özkan

Tasarım: Mehmet Ulusel
Grafik uygulama: Akgül Yıldız

Baskı: Acar Basım ve Cilt San. Tic. A.Ş.
Beysan Sanayi Sitesi, Birlik Caddesi, No: 26, Acar Binası
34524, Haramidere - Beylikdüzü / İstanbul
Tel: (0 212) 422 18 34 Faks: (0 212) 422 18 04
www.acarbasim.com
Sertifika No: 11957

1. baskı: İstanbul, Nisan 2017
ISBN 978-975-08-3951-1

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2017
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.

Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Kemeraltı Caddesi Karaköy Palas No: 4 Kat: 2-3 Karaköy 34425 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İÇİNDEKİLER

Giriş • 7

Çeviri Hakkında • 12

SIR GAWAIN VE YEŞİL ŞÖVALYE

Bölüm I • 17

Bölüm II • 33

Bölüm III • 52

GİRİŞ

İngiltere topraklarında beşinci ve on birinci yüzyıllar arasında Anglo-Sakson uygarlığı hâkimdi. Bu dönemin ozanları sessiz harf tekrarına (aliterasyon) dayalı şiirler yazıyorlardı ve bize *Beowulf*, “Judith” ya da “The Wanderer” (Gezgin) gibi çok değerli eserler bıraktılar. 1066’da adayı istila eden Normanlar aracılığıyla kafiyeyi tanıyan İngiliz ozanları, takip eden yüzyıllarda aliterasyon sanatına pek rağbet etmediler. Ya da muhtemelen o dönemde Güney bölgelerinde kullanılan diyalektin öne çıkıp yaygın hale gelmesi aliterasyonla yazılmış pek çok şiirin gölgede kalmasına neden oldu. Bu yüzden 1190’larda yazıldığı düşünülen, Layamon’un İngiltere tarihini anlattığı, adını İngiltere’nin kurucusu sayılan Troyalı Brütüs’ten alan ve bu kitaptaki şiire de kaynaklık eden *Brut* adlı eserden sonra uzun süren bir sessizlik göze çarpar. Fakat 1340-1400 yılları arasında yaşayan ünlü ozan Geoffrey Chaucer’ın *Canterbury Hikâyeleri*’nde Vaiz’e “Ben bir Güneyliyim nihayet / ve kelimelere ‘ram rem raf diye aliterasyon / yaptırمام” dedirtmesinden anlaşıldığına göre Kuzey bölgelerinde bu söz sanatı unutulup gitmemiş olmalı ki 1350-1500 yılları arasında uzmanların “aliterasyon canlanması” dedikleri bir hareketlenme meydana geldi. Önceki, Eski İngilizceyle yazılmış şiirlerden farklı olarak, bu yıllarda ortaya konan yapıtlarda dizeler daha uzundu, sıkı bir aliterasyon veya ritim düzeni yoktu ve yer yer kafiye kullanımına da rastlanıyordu.

Dönemin önemli eserleri arasında “Piers Plowman” (Çiftçi Piers), “Pearl”, (İnci), “Sir Gawain and the Green Knight” (Sir Gawain ve Yeşil Şövalye), “Cleanness” (Temizlik) ve “Patience” (Sabır) yer alır. Şiirlerin dili bunların başkentten 150 km kadar uzakta, Kuzeybatı bölgesinde sadece günümüzde değil, muhteme-

len o dönemde bile mesela Londralı okurların da anlamakta zorlanacağı bir diyalekte yazıldıklarını göstermektedir. “Piers Plowman” tahminen William Langland tarafından kaleme alınmıştır, ötekilerin şairi bilinmez fakat hepsi bir arada buldukları için aynı elden çıktıkları düşünülen şiirlerin sahibi bu yüzden “İnci Şairi” ya da “Gawain Şairi” olarak anılır. Chaucer’la aynı zaman diliminde yazan bu kişinin Latince İncil’i iyi bildiği, aynı zamanda saray adabı, şövalyelik ahlakı, askeri giyim kuşam ve avcılık konusunda bilgi sahibi olduğu ve şiir sanatında ünlü çağdaşından aşağı kalmadığı anlaşılmaktadır. Bir babanın ölen küçük kızıyla rüyasında yaptığı görüşme çerçevesinde Hıristiyan öğretilerini konu alan “İnci” çok önemli olsa da “Sir Gawain ve Yeşil Şövalye” şiiri en az onun kadar değerli ve aslına bakılırsa ondan çok daha eğlencelidir, çünkü şu an elinizde tuttuğunuz eser dolaylı bir ahlak dersi olmasının yanı sıra aynı zamanda bir büyü, korku, baştan çıkarma ve macera hikâyesidir. Şiirde standart İngilizceyle günlük dil, Platonik aşkla cinsellik, zarif davranışlarla kan ve vahşet, zengin doğa görünümüleriyle şaşaalı kapalı mekân tasvirleri iç içe geçer. Bu geçişmenin en başarılı örneği ozanın örgü tekniğini kullanarak, ormandaki av ile yatak odasındaki av arasında gidip gelmek suretiyle, dantel kumaşlardaki gibi bir anlatı deseni yarattığı pasajlarda görülebilir. Değişik uzunluktaki dizeler hem heyecanı, hem şiirin ritmini diri tutar. Anlatıcının bazen nesnel bir duruşla uzaktan, bazen hikâyenin içine girerek, bazen de karakterlerin bakış açılarını benimseyerek konuşması ise dikkat çeken bir perspektif kullanımudur. Noel akşamı, elinde koca bir baltayla Arthur’un şölenine dalan, atı da kendisi gibi yemyeşil bir şövalye kralı bir oyuna davet eder. Şiirin bundan sonraki bölümünde kralın yerine bu meydan okumayı kabul eden Gawain adlı şövalyenin hem fiziksel hem ahlaki açıdan sınanmasına yer verilir. Şövalye hikâyelerinin klasik bir düzeni vardır: Temeli İsa’nın Kutsal Kâsesi’ni aramak olan bir yolculuk, baş edilmesi gereken doğaüstü bir düşman, ölümle yüzleşme ve bu deneyim sonunda şövalyenin daha olgun bir insana dönüşmesi. Aynı tespit “Sir Gawain ve Yeşil Şövalye” için de geçerlidir. Gawain bir yandan zorlu hava şartlarıyla, bir yandan çeşitli düşmanlarla

savaşarak uzak bir coğrafyada gerçek adını, adresini bilmediği bu şövalyeyi arayacak, şiddetli baştan çıkarmalar karşısında hayatı ve imanı ciddi derecede tehlikeye düşecek, fakat sonunda kendini daha iyi tanıyacak, arkadaşları tarafından erişkin bir şövalye olarak selamlanacaktır. Gawain mükemmelliği simgeleyen kalkanında betimlenen erdemler arasında tek eksik olan alçakgönüllüğe de erişmiştir sonunda. On ikinci yüzyıl Fransız yazarı Chrétien de Troyes'un yazdığı "Livre de Caradoc" (Caradoc'un Kitabı) adlı hikâyede Caradoc kendisine meydan okuyan Yeşil Adam'ın kellesini keser, adam kesik başını alıp yerine koyduktan sonra kimliğini açıklar: Caradoc'un babasıdır. Burada anlatılan bir oğulun erkeklığe adım atış süreci Gawain'in kendini kanıtama macerasıyla örtüşür. Bu hikâyeye Gawain şairi için en yakın kaynaktır, fakat asıl kaynağı Keltlerin "bitki mitleri"nde, baharın yeniden yeryüzüne dönmesini, tohumların tekrar yeşermesini sağlamak için sahnelenen ayinsel "kelle kesmece" oyunlarında aramak gerekir. Bir bakıma Yeşil Şövalye Ölüm'ü temsil eder, bu durumda Gawain'in ona bunca yaklaşıp geri dönmesi yaşam döngüsünün bir ifadesi olur. Bu döngüsellik şiirde defalarca vurgulanır. Örneğin, şiir eski yılın bitip yenisinin geldiği Noel vaktinde başlar ve sonraki Noel'de son bulur. Zamanın durmadığı, mevsimlerin birbirini dairesel bir hareket içinde izlediği ısrarla hatırlatılır. İlk dizenin şiirin sonunda da tekrarlanması, Gawain'in dostlarından ayrılışı ve geri dönüşü, tekrarlanan yeminler, şölenler, kelle kesmece oyunu, hepsi bir bitiş ve yeniden başlayışın işaretleridir. Gawain'in Yeşil Şövalye ile ikinci karşılaşmasından sağ salim çıkıp gelmesi yaşam gücünün bir zaferi olarak yorumlanabilir. Fakat rengiyle, bir elinde tuttuğu, her mevsim yeşil kalan ağaç dalıyla, Yeşil Şövalye aynı zamanda Tabiat'ın kişileşmiş halidir. Kesilen başını alıp tekrar yerine koyması Tabiat'ın kendini yenileme gücüne karşılık gelir. Gawain'le bir şato yerine otlarla, yosunlarla kaplı bir höyükte buluşması da böyle bir yorumu destekler niteliktedir. Bu yabansı ve tekinsiz höyüğün karşısı Arthur'un sarayıdır. Bu saray "Beowulf"taki Danimarka kralı Hrothgar'ın yaptırdığı görkemli bina gibi, tehlikelerle dolu, vahşi doğa karşısında güvenli bir sığınaktır ve Yuvarlak Masa'nın

incelmiş tavırları aynı zamanda insan doğasının da terbiye yoluyla yaban yanlarından arındırılabilceğini ifade eder. Ancak bunun bir sınırı olmalıdır ve habersiz misafir Arthur'a insanoğlundan beklentilerinin fazla iddialı olduğunu ve insanın hem kendi içindeki hem de Doğa'daki yabansı öğelerle uyum içinde yaşaması gerektiğini hatırlatmak için gelmiştir. Doğa'nın günümüzdeki denli tahrip edilmediği o eski tarihlerde bile yılın o döneminde erkek geyiklerin avlanmasına getirilen yasaktan, av sırasında kargaların payının da çalılar üzerine bırakıldığından, av hayvanlarının büyük ustalık ve özenle yüzölüp etlerinin hiçbir israfa yol açmadan alındığından söz eden dizeler çevre konusundaki duyarlılığı dolayısıyla şaire saygımızı artırır. Bu duyarlılığa sahip olduğu anlatılan Bertilak adlı beyin şatosu, saray ve höyük arasında, insan ve doğa uyumunun kusursuz işlediği ideal bir mekân olarak dikkati çeker. Ayrıca, şiirin son bölümünde, boynunu baltaya teslim ettiği sırada Gawain'in "köklerinden kuvvetle toprağa bağlanmış" bir ağaca benzetilmesi onun geçirdiği içsel değişime işaret eder, Gawain artık kendi doğasını dışarıdaki doğayla barıştırmıştır.

Başka Arthur hikâyelerinde anlatılan, Yuvarlak Masa şövalyelerinden Sir Lancelot ve Kraliçe arasındaki yasak aşktan da anlaşılacağı üzere, Arthur'un mükemmel insanı ve toplumu yaratma projesi çökmeye yazgılıdır, çünkü gerçekçi değildir. Yanlış anlaşılmasın, Gawain şairi hâlâ ideallere inancını korumaktadır ve ciddi bir Hıristiyan öğretisi sunar, fakat bu ideallerin insanlar tarafından ulaşılabilir olduğu konusunda şüpheye düşmüş gibidir. Benzer bir eleştiri on dokuzuncu yüzyıl ozanı Alfred Lord Tennyson'un "Idylls of the King" (Kralın İdilleri) adlı şiirinde de görülür, Tennyson'a göre de doğuştan kusurlu insan soyuna böyle büyük hedefler koymak daha en başından yanlıştır.

Farklı bir bakış açısı ise şiiri ataerkil düzenin bir eleştirisi olarak okumak olabilir. Böyle bir okumada olayların gelişmesinde kadınların oynadıkları önemli role, Gawain'in annesinin Arthur'un kız kardeşi olmasına vurgu yapılabilir, Gawain'in Bertilak karşısındaki pasif, kadımsı pozisyonuna dikkat çekilebilir. Bu ikisi arasındaki ilişki, Gawain'in Bertilak'ın şatosundaki yaşantısı cinsiyet rollerini

sorgulamak isteyenler için malzeme sunar. Ya da dindar bir Hıristiyan, Gawain'in Yeşil Şövalye'yle karşılaşmasını ve onun yanından zaferle dönmesini İsa'nın Cehennem'e inerek Şeytan'ı alt etmesinin bir anlatımı olarak değerlendirebilir. Bütün bu yaklaşımlar ve elbet başkaları mümkün fakat kanımca elinizdeki şiire en eğlenceli bakış açısı onu, *Don Quijote* gibi, abartılarla dolu şövalye hikâyelerine yöneltilmiş bir hiciv olarak görmektir. Hikâyenin didaktik ve dini taraflarına odaklanıp ironik özelliklerini göz ardı etmemek gerekir. Örneğin, Yeşil Şövalye'nin meydan okuyuşunda Yuvarlak Masa Şövalyelerinin şöhretlerini hak ederek değil de ozanların abartılı övgüleriyle kazanmış olabilecekleri kuşkusu uyandırılır. Nitekim Arthur'un topluluğu cesurdur ama beklenmeyen meydan okuma karşısında korkudan dilleri tutulur, kral yüce bir varlıktır ama onu etrafındakilerle yüksek konular yerine şundan bundan, önemsiz meselelerden konuşurken görürüz, erdem timsali Gawain birçok insani zaafa sahiptir, damarlarında Arthur'un yanı sıra kötü cadı Morgana'nın da kanı dolaşmaktadır. Bu dillere destan şövalyenin canavarlarla mücadelesi birkaç dizede geçiştirilir ve onu er meydanında değil de çoğu zaman yatakta, ev sahibesinin baştan çıkarma oyunlarını savuştururken görürüz.

Romalı şair Horatius iyi edebiyatın bir yandan eğlendirirken bir yandan öğretmesi gerektiğini belirtir. Gerek hikâyesi, gerek ses özellikleri ve üslubuyla okurun merakını ve ilgisini sürekli canlı tutan şiirde Sir Gawain'in sınanması aracılığıyla okurlara, kendine ve başkasına karşı doğruluk ve söze sadakat başta olmak üzere birçok erdem hatırlatılır. Değerlerin sonsuzca aşındığı ve sözün hızla gözden düştüğü günümüz dünyasında bu, *Sir Gawain ve Yeşil Şövalye*'nin iyi bir edebiyat yapıtı olarak işlevini hâlâ sürdürdüğü anlamına gelir.

ÇEVİRİ HAKKINDA

“Sir Gawain and the Green Knight” daha önce Milli Eğitim Bakanını Hasan Ali Yücel’in başlattığı çeviri seferberliği sırasında Ayşe Cebesoy tarafından Türkçeye çevrilmiş, 2010 yılında kitabın yeni baskısı dili güncellenmiş haliyle günümüz okurlarına sunulmuştu. Bilinir ki şiirde anlam ve söyleyiş birbirinden ayrı tutulamaz ve ses özelliklerinin bunca öne çıktığı bu eserde söyleyişin anlamı belirlemedeki rolü çok büyüktür. Bu nedenle Cebesoy’un nesir diliyle yaptığı çeviri hikâyeyi aktarma işlevini yerine getirse de orijinal metindeki birçok özellik Türk okurundan saklı kalıyordu. Elinizde tuttuğunuz Türkçe metin Cumhuriyet’in aydınlık projelerinden birinin parçası olan bu güzel girişimi tamamlama ve İngilizce metnin gerek ses, gerek anlam açısından kendi okurlarına verdiği hazzı elden geldiğince okurlarımıza da yaşatma hevesinden doğdu.

Çeviri için ayrı bir uzmanlık gerektiren Ortaçağ İngilizcesiyle yazılmış orijinal metin yerine Marie Borroff’un Modern İngilizceye tercümesiyle birlikte çeşitli başka kaynaklardan yararlandım ama herhangi birine tamamen bağlı kaldığımı söyleyemem. Bu kaynaklar bazı dizeleri farklı yorumlamışlardı ve ben aklıma en yatkın olanını tercih ettim. Ayrıca, bazı metinlerdeki söz dizimi ya da sözcük seçimi zaman zaman kendi aliterasyon düzenimi oluşturmaya daha elverişliydi. Dört ana bölümden oluşan şiirin yapısal ve biçimsel özelliklerini olabildiğince korumaya çalıştım. Anlamın birkaç dize fazlası ya da eksigiyle ama tam olarak aktarılmasının daha önemli olduğunu düşündüğümünden dize sayısının tutması için çaba harcamadım. Dize uzunlukları şiirin aslında da çeviride olduğu gibi değişkenlik gösteriyor. Şiirde kafiyesiz uzun kıtalardan hemen sonra epeyce uzun bir dize geliyor, bu dizenin

son kelimesi tek başına bir dize olarak alta yazılıyor ve takip eden dizeler için kafiyeyi belirliyor. Hem aliterasyon, hem “ababa” kafiye düzeni gözetilerek yazılan bu beş, oldukça kısa dizenin işlevi çoğu zaman konuyu özetlemek, ironik bir yorum ya da karşıt düşünceyi öne sürmek, anlatıyı bir sonraki bölüme bağlamak, okuru meraklandırıp heyecanını diri tutmaktır. Bu bölümlerde kafiye düzenine sıkı sıkıya bağlı kalmamam da benzer bir ses etkisi yaratmaya dikkat ettim. Amacım bugünün okurlarının anlayacağı açıklıkta bir metin ortaya koymaktı fakat sonuçta elimizdeki metin eski zamanlara ait ve soylu sınıfa dair hikâye. Onların konuşmalarını tamamen günlük dille aktarmak uygun olmazdı, bu yüzden çeviri metinde günümüz gençliğine biraz eskimiş gelen kelimeler sadece aliterasyon için tercih edilmedi, amacım birazcık da olsa orijinal şiirin arkaik havasını hissettirmektir.

Bir eseri aynı dil içinde ya da farklı bir dile defalarca çevirmek için birçok sebep var. Bunlardan bir tanesi de mükemmel çevirinin bir ütopya, hiç ulaşılamayacak bir Kızıl Elma olması ve her denemenin eksikli kalmaya mahkûm olduğu gerçeği. Ancak her deneme bizi hedefe bir adım daha yaklaştıracaktır. *Sir Gawain ve Yeşil Şövalye* belki yüzden fazla kez Modern İngilizceye çevrilmiş, darısı Türkçenin de başına.

SIR GAWAIN VE
YEŞİL ŞÖVALYE

BÖLÜM I

Seneler süren kuşatma sonunda Troya düştüğünde
Yanıp yıkılan yerleşim yeri küle dönmüş,
Bu hayale sığmaz hıyaneti hazırlayan hain
Sanık sandalyesine konmuştu, sadakat sembolü
Aeneas'tı¹ bu şahıs. Soylu savaşçılarıyla
Seferler düzenledi sonra, Batı'da çok sayıda
Zengin ülkeleri zapt ettiler o ve zürriyeti.
Yüce Romulus yıldırım gibi yöneldi Roma'ya,
Orada şahlanacak şahane bir şehir kurdu,²
Ki kendi adıyla anılır kent bugün de hâlâ.
Toskana yöresine yüksek kaleler yaptı Turnus,
Langobard'sa Lombardiya'yı layık buldu yerleşime.
Daha ötede, dağların Fransa Denizi'ne dönük
Yamaçlarında, Britanya'da, Felix Brutus³ yapılar kurmayı
seçti.

Bin mucize, bin musibet,
Huzur ve kavga, kıyamet,
Yan yana yaşandı burada,
Sevinçli, sancılı seneler geçti.

Ve bu büyük bey Britanya'yı kuralı beri,
Yüzlerce yaman yiğit yetiştirdi yörede.
Birçok baş edilmez belayı bertaraf ettiler,
O günlerden bu günlere gelinceye değin,
En fazla tansığa bu topraklar tanık oldu.
Ama Britanya kralları içinde en kayda değer

-
- 1 Homeros ya da Virgilius Aeneas'tan bir hain olarak söz etmezler, bu iddialar onlardan daha önce Frigyalı Dares ve Giritli Dictys'e aittir ve Troya'nın düşmek üzere olduğunu anlatan Aeneas ve Antenor şehre ihanet edip Yunanlıları içeri almak, onlara rehberlik edip Priamus'un sarayına götürmekle suçlanırlar. Sonraki anlatılarda Antenor hain olarak kalmış, Aeneas saygınlığını korumuştur.
  - 2 Roma'nın efsanevi kurucusu Romulus'un da Troyalıların soyundan geldiği ortaya atılıyor.
  - 3 Aeneas'ın torununun oğlu.

Kral Arthur'du, ki hikâyemizin konusu
 Onun meclisinden bir macera, müthiş meraklı
 Bir masal demek de elbet mümkün
 Ve Arthur'a dair destanlar içinde dengi yok.
 Şayet kulak verirsiniz şiirime, şimdi size
 Salonda dinlediklerimi duru bir dille getiririm
 tekrar.

Destanların diliyle,
 Bildik biçim, bildik karar,
 Nasıl nakledildiyse öyle,
 Bugüne kadar.

Bir Noel gecesi, yanında Yuvarlak Masa⁴
 Şövalyeleriyle Camelot'taydı⁵ Arthur. Şölenle
 Her tür nevale vardı, herkes pür neşe.
 Yüzlerce yarışma yapılıyordu avluda,
 Mızrak müsabakalarını müteakip, dans için
 Salona geliyordu gözü pek savaşçılar.
 On beş gün boyunca bitmek bilmiyordu coşku,
 Yemek içmek dersiniz derya deniz,
 Gündüzün oyunların, gece dansın gürültüsü
 Kabartıyordu kalpleri, kâh avlu, kâh salonda.
 Bu beyler, hanımlar için harikaydı hayat,
 Şahane bir şenlikti, şevk içinde, şen şakrak
 Geçip gidiyordu ganimet gibi günler.
 Hıristiyan ellerindeki en şanlı şövalyelerdi,
 Güzellikte geçilmez en güzide hanımlar,
 Ve en yakışıklı kral, sonu yok yeryüzünde.
 Çünkü hepsi yaşamaya hevesliydi, hayatın baharındaydılar
 henüz.

4 Efsaneye göre Arthur'un şövalyeleri arasında oturma sırası konusunda bir anlaşmazlık çıkmış ve çözüm olarak Merlin etrafına yüz kişinin oturabileceği Yuvarlak Masa'yı yapmıştı. Şiirde geçen masa yuvarlak değildir.

5 Arthur krallığının muhtemelen Güneybatı İngiltere'de bulunduğu varsayılan başkenti.

En mutlu insanlardı
 Ve çıkıp yüz gün, yüz
 Gece bakınsanız da, öyle soylu
 Ev sahibi bulamazdınız.

Yeni Yıl pek yeniyken daha, yerlerini çoktan almış
 Konuklar için iki kat yemek kondu masalara.
 Kral şövalyeleriyle salonu şereflendirdiği anda
 Kilise korusu ilahilere noktayı koydu.
 Din adamları ve diğerlerinin çılgınlıkları duyuldu,
 “Noel! Noel!” nidaları atıldı sık sık.
 “Sıra hediyelerde, haydi hareketlenin” dendi,
 Canla başla bir hediye takasıdır başladı,
 Hediyelere dair dedikodular, değinmeler.
 Hanımlar kıkır kıkırdı kaybettikleri halde,
 Kazanan beyler hiç hoşnutsuz değildi hallerinden.⁶
 Yemek servisine dek sürdü bu sıcak sohbet,
 Ellerini yordamıyla yıkayıp yerlerini aldılar,⁷
 Liyakat gözeterek, genç kraliçe Guinevere
 Bir masal perisi gibiydi yüksek masada.
 Paha biçilmez ipek perdeler sarıyordu tahtını,
 Üzerinde Toulouse ve Türkistan kilimlerinden bir tente,
 Paranın satın alabileceği en pahalı,
 En müthiş mücevherlere meziyetle atılmış, milyonlarca
 düğüm.

Mücevherlerin en mükemmeli
 Kraliçe'nin gözleriydi fakat ve tüm
 Dünyayı gezen biri dahi diyemezdi,
 “Onun gibisini gördüm.”

6 Bir çeşit hediye tahmin oyunu oynanıyordu ve hediyeyi bilerseniz bir öpücük alıyor, bilemezseniz bir öpücük veriyordunuz, yani öpücük her durumda garantiydi. Burada “hoşnutlardı” yerine “hoşnutsuz değillerdi” deniyor, dönemin şiirinde bu türden tersinden söyleme sanatı yaygındı. Şiirden bir başka örnek, “Sabırsızlar arasında son sırada değildi ev sahibi.”

7 Yemeğe başlamadan önce konuklara su dolu kâseler ve keten havlular verilir, el yıkama işlemi törenle yapılırdı.

Lakin ağzına bir lokma bile koymazdı Arthur,
 Tüm konukların önüne yemek konuncaya kadar,
 Çılgınca coşkuluymdu yüreği, çok da çocuksu,
 Huzursuzdu her daim, her an hareketli,
 Yerinde duramazdı, deli akardı kanı
 Ve kanıyla yarışırdu kafasından geçenler.
 Biraz bundan, biraz da garip bir gurur duyuyordu,
 Şövalyeliğin şanından, şerefinden sayıyordu,
 “Böyle kutsal bir günde bir koyu kahramanlık
 Öyküsü dinlemeden dünyada yemem” diyordu,
 “Kılıçla, kalkanla, kol kuvvetiyle kotarılmış
 Sıra dışı ve aklın sınırlarını aşan, inanılmaz
 Ama aklımı çececek, çetrefilli, çekici bir hikâye.
 Ya da bir cengâver çıkıp gelsin, cesurca
 Teke tek bir dövüşe davet etsin bir şövalyeyi
 İki de hayatını koysun, hoydaa, hodri meydan,
 Dişe diş bir mücadelede, sonucu müphem,
 Öyle ki, kadere kalsın kimin hayatta kalacağı.”
 İşte böyleydi kralın başka hiçbir yerde bulunmayan bu benzersiz
 âdeti.

Öylece dimdik dururdu,
 Meclise neşe katmaktı niyeti.
 Yeter ki yeğni yürekle
 Yaşansın Yeni Yıl ziyafeti.

Ve işte görülüyor görkemli genç kral,
 Yüksek masa önünde, şevkle, şundan bundan
 Konuşuyor, hoşbeş halinde herkesle. Has şövalye
 Gawain ise Guinevere’in yanında almış yerini,
 Bileği Bükülmez Agravain ile birlikte,
 İki de kralın yeğenleri,⁸ adları her yerde.
 Masanın başında Papaz Baldwin var,

8 Dayı yeğen ilişkisi Arthur hikâyelerinde oldukça önemlidir, birçok asil genç dayılarının yanına yetiştirilmek üzere yollanır.